

ምዕራፍ 10

እኔም ራሴ ጳውሎስ፤ በእናንተ ዘንድ ፊት ለፊት ሳለሁ ትሑት የሆንሁ፤ ከእናንተ ግን ብርቅ የምደፍራችሁ፤

በክርስቶስ የዋህነትና ገርነት እመክራችኋለሁ፤

2 በዓለማዊ ልማድ እንደምንመላለስ በሚቆጥሩን በአንዳንዶች ላይ አምኜ ልደፍር አስባለሁ፤ በዚያ እምነት ግን ከእናንተ ጋር ሆኜ እንዳልደፍር አለምንችኋለሁ።

3 በሰው ልማድ ምንም እንኳ የምንመላለስ ብንሆን፤ እንደ ሰው ልማድ አንዋጋም፤

4 የጦር ዕቃችን ሥጋዊ አይደለምና፤ ምሽግን ለመስበር ግን በእግዚአብሔር ፊት ብርቱ ነው፤

5 የሰውንም አሳብ በእግዚአብሔርም እውቀት ላይ የሚነሣውን ከፍ ያለውን ነገር ሁሉ እናፈርሳለን ለክርስቶስም ለመታዘዝ አእምሮን ሁሉ እንማርካለን፤

6 መታዘዛችሁም በተፈጸመች ጊዜ አለመታዘዝን ሁሉ ልንበቀል ተዘጋጅተናል።

7 በፊታችሁ ያለውን ተመልከቱ። ማንም የክርስቶስ መሆኑን ተረድቶ ቢሆን፤ ይህን እንደ ገና በራሱ ይቁጠረው፤ እርሱ የክርስቶስ እንደ ሆነ እኛ ደግሞ እንዲሁ ነን።

8 ጌታ እናንተን ለማገጽ እንጂ እናንተን ለማፍረስ ያይደለ በሰጠው በሥልጣናችን ከፊት ይልቅ ብመካ እንኳ አላፍርም።

9 በመልእክቶቼ የማስደነግጣችሁ አይምሰላችሁ።

10 መልእክቶቼስ ከባድና ኃይለኛ ናቸው፤ ሰውነቱ ግን ሲታይ ደካማ ነው፤ ንግግሩም የተናቀ ነው ይላሉና።

11 እንዲሁ የሚል ይህን ይቁጠረው፤ በሩቅ ሳለን በመልእክታችን በኩል በቃል እንዳለን፤ በፊቱ ደግሞ ሳለን በሥራ እንዲሁ ነን።

12 ራሳቸውን ከሚያመሰግኑ ከአንዳንዶች ጋር ራሳችንን ልንቆጥር ወይም ራሳችንን ልናስተያይ እንደፍርምና፤

ነገር ግን እነርሱ ራሳቸውን ከራሳቸው ጋር ሲያመዘገቡ፤ ራሳቸውንም ከራሳቸው ጋር ሲያስተያዩ፤

አያስተውሉም።

13 እኛ ግን እግዚአብሔር እንደ ወሰነልን እስከ እናንተ እንኳ እንደሚደርስ እንደ ክፍላችን ልክ እንጂ ያለ ልክ አንመካም።

14 ወደ እናንተ እንደማንደርስ አድርገን ከመጠን አናልፍምና፤ የክርስቶስን ወንጌል በመስበክ እስከ እናንተ እንኳ ደርሰናልና፤

15-16 በሌሎች ድካም ያለ ልክ አንመካም፤ ነገር ግን እምነታችሁ ሲያድግ ከእናንተ ወዲያ ባለው አገር እስክንሰብክ ሥራችንን እየጨመርን፤ በክፍላችን በእናንተ ዘንድ እንድንከብር ተስፋ እናደርጋለን፤ በሌላው ክፍል ስለ ተዘጋጀው ነገር አንመካም።

17-18 የሚመካ ግን በጌታ ይመካ፤ እግዚአብሔር የሚያመሰግነው እንጂ ራሱን የሚያመሰግን እርሱ ተፈትኖ የሚወጣ አይደለምና።